

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 54/2017, referent a l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

Antecedents

1.- En data 22/06/2017 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant exposava que en data 14/06/2017 va presenciar un incident ocorregut a la via pública del municipi de Sant Cugat, prop de la Biblioteca Miquel Batllori, provocat per un camió que, fent marxa enrere per apropar-se a una obra, va xocar contra la vorera del carrer provocant l'explosió d'un neumàtic, amb la consegüent ona expansiva que hauria afectat a una família que transitava per la vorera. Segons el relat de la persona aquí denunciant, arran l'incident es va generar una baralla entre familiars i/o amics dels membres de la família afectada i empleats de l'obra a la qual es dirigiria el camió, la qual cosa va requerir la intervenció dels Mossos d'Esquadra. La persona aquí denunciant manifesta que, pel fet d'haver presenciat els fets, va col·laborar amb els agents policials, els qui li haurien comunicat que, atès que hi havien persones ferides, probablement hauria de comparèixer en actuacions judicials i declarar com a testimoni, recollint a tal efecte el seu núm. de DNI i núm. de telèfon. Sempre segons la persona denunciant, els agents policials li van manifestar que es garantiria la confidencialitat de les seves dades personals.

La persona denunciant continuava el seu relat assenyalant que l'endemà de l'incident, és a dir, el 15/06/2017, va rebre una trucada des del núm. de telèfon (...), en la que diverses persones li van demanar insistentment informació sobre quin seria el sentit de la seva declaració testifical, atès que, en ser l'únic testimoni dels fets, la seva declaració seria molt rellevant per al seu enjudiciament (*"inicialment una noia em diu que té totes les meves dades, que sap que sóc l'únic testimoni, i vol saber si estic a favor de la part de les víctimes o de l'empresa del camió per les conseqüències que això pot tenir"*). Quan l'aquí denunciant va demanar al seu interlocutor d'on havia obtingut el seu número de telèfon mòbil, es va posar una altra persona, qui es va identificar com la mare del primer interlocutor, i de nom (...). Aquesta persona li hauria manifestat *"que han anat a la Policia Local i em confirma el meu nom i cognom i telèfon, que saben que sóc l'únic testimoni"*. Davant aquesta revelació de les seves dades personals, la persona denunciant manifesta que va comparèixer davant les dependències dels Mossos d'Esquadra a Sant Cugat, des d'on li haurien manifestat que havien *"enviat la informació a la Policia Local de Sant Cugat perquè es tracta d'un incident en via urbana"*.

La persona denunciant prosseguia el seu relat detallat dels fets, i assenyalava que acte seguit va comparèixer davant les dependències de la Policia Local de Sant Cugat, i que l'agent *"que hi ha a recepció"* li hauria confirmat que va ser el seu cap (assenyalant un despatx ubicat al darrere de la zona de recepció) qui va facilitar les seves dades a les terceres persones que l'havien telefonat, i que com a motiu de tal comunicació de dades, li hauria manifestat que: *"el seu cap ha considerat que estaven en desavantatge perquè eren les víctimes, els ha vist amb*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

vendatges en varies parts i a varis membres de la família, i volien anar al Jutjat a presentar una denúncia, però no sabien a qui denunciar, i només tenien la matrícula del camió, i per aquest motiu els ha donat tota la informació". La persona denunciant manifestava que a continuació va sol·licitar parlar amb el sergent per tal d'expressar la seva situació de desprotecció, que l'agent de recepció finalment va trucar el sergent, i que després de la conversa telefònica va comunicar a l'aquí denunciant que podria emplenar el full de reclamacions o anar directament al Jutjat.

La persona denunciant afegia que el dia següent (16/06/2017) va tornar a comparèixer davant les dependències de la Policia Local, i va aconseguir parlar amb un caporal (núm. TIP (...)), qui li hauria manifestat que la comunicació que es va fer de les seves dades personals *"està absolutament prohibit i pot tenir conseqüències importants"*.

2.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 178/2017), d'acord amb l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), per tal de determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants concurrents en uns i altres.

En el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 25/08/2017 es va requerir l'Ajuntament de Sant Cugat per tal que confirmés la veracitat dels fets relatats per la persona aquí denunciant, assenyalés els motius pels quals des de la Policia Local s'havien facilitat dades personals del testimoni i aquí denunciant a persones implicades en l'incident ocorregut en data 14/06/2017, especificant les dades que s'havien comunicat, amb indicació de la norma amb rang legal que al seu parer habilitaria la comunicació de dades efectuada. També se li requerí perquè manifestés si era una pràctica habitual de la Policia Local de l'Ajuntament la comunicació de dades dels testimonis de fets a les persones implicades, informés si en el moment dels fets existia una norma o un protocol d'actuació en relació amb el tractament de dades dels testimonis i en relació amb les sol·licituds d'accés a informació per part de les persones implicades en fets en què intervé la Policia Local. I finalment se li demanava que informés sobre si, davant les peticions reiterades que l'aquí denunciant havia efectuat davant la Policia Local, havia adoptat mesures tendents a protegir-lo d'eventuals tractaments il·lícits de les seves dades personals.

L'Ajuntament de Sant Cugat va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 20/09/2017, mitjançant el qual aportava, d'una banda, (1) un informe de data 26/06/2017 emès pel caporal (TIP (...)) qui hauria atès l'aquí denunciant a les dependències policials l'endemà dels fets dels quals fou testimoni; i d'altra banda, (2) un expedient tramitat arran la recepció a la Policia Local de la instància presentada per l'aquí denunciant, mitjançant la qual manifestava la seva queixa sobre la comunicació de les seves dades personals a les persones implicades en els fets que presencià.

En l'informe de data 26/06/2017 emès pel caporal que atengué la persona aquí denunciant a les dependències policials l'endemà dels fets dels quals fou testimoni, s'assenyalava, entre d'altres, el següent:

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

“Cap al migdia del dia 15/06/2017 vaig atendre tres persones, dues de les quals havien resultat ferides lleus a causa d'un accident de trànsit durant la tarda del dia 14/06/2017. Segons em van informar les parts interessades, les lesions van ser produïdes per la rebotada de la roda d'un camió a can Bellet, 50. Aquest incident va ser atès per dotacions del cos de Mossos d'Esquadra de Sant Cugat i no per Policia Local, davant la qual cosa no disposàvem de cap novetat a priori. Això no obstant, vaig demanar les dades de l'incident al sergent responsable de l'OAC de mossos de Sant Cugat. Aquest m'ho va confirmar i em va facilitar les dades bàsiques, moltes de les quals les vaig haver (de) recercar per falta d'informació.

Des de l'OAC normalment facilitem les dades bàsiques de tercers amb un interès legítim quan van ser implicats en un accident de trànsit perquè puguin exercir els seus drets i tinguin les dades suficients per informar a les companyies d'assegurances, ja sigui a la pròpia o a la contrària, en el cas que no en tinguessin. (p.e. un vianant atropellat).

Les dades que normalment facilitem a les parts contràries amb interès legítim es redueixen al nom i al telèfon, però ni cap adreça ni més dades del compte. Així ho vaig fer amb el Sr. (...), que va ser testimoni i, a més, podia ser clau davant un possible desacord entre la companyia del camió i els perjudicats.

(...)

La decisió de facilitar les dades del testimoni va estar avalada a la resposta d'una consulta que vaig fer dies enrere sobre una ciutadana que demanava les dades del posseïdor d'un gos que li va causar unes lesions a una mà. Com que no acostumo a decidir a la lleugera sobre la privacitat de les dades personals, fora dels accidents de trànsit, vaig elevar la consulta al sergent responsable de Divisió de Suport Operatiu (sergent (...)), que alhora va reenviar-la al sotsinspector i aquest al Sr. (...), lletrat de l'Ajuntament de Sant Cugat, perquè contestés i donés més legitimitat als nostres actes. La contestació del lletrat de l'Ajuntament va ser favorable a què la policia pot facilitar dades de caràcter personal als tercers amb interès legítim, segons preveu l'article 11 de la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre de protección de Datos de Carácter personal (...) en l'àmbit penal les dades del testimoni i de totes les persones que consten en un atestat policial estan a l'abast en el jutjat per a tercers amb interès legítim. Aquestes dades no es redueixen al nom i telèfons, sinó a totes les dades possibles que hi constin.

Si el Sr. (...) se sent perjudicat, no és per culpa nostra, sinó pel mal ús que algú de la part perjudicada ha fet contra ell. Llavors el que hauria de fer el Sr. (...) és denunciar al jutjat o a la policia un possible delictes de coaccions o amenaces.

Només hi ha un supòsit de protecció de testimonis, regulat a la “Ley Orgánica 19/1994, de 23 de diciembre, de protección a testigo y peritos en causas criminales” (...).”

L'expedient corresponent al procediment tramitat per l'Ajuntament a partir de la recepció a la Policia Local de l'escrit de queixa de la persona denunciante, estava conformat per diversa documentació, entre la qual figurava el Decret núm. (...) de data (...) /2017, pel qual el secretari general de l'Ajuntament resolva arxivar la instància presentada per la persona denunciante. El Decret, que reproduïa el contingut d'un informe jurídic emès pel lletrat de l'Ajuntament, després d'un seguit de consideracions conclouïa el següent: *“Pel que fa a l'accident de trànsit, a l'entendre del sotasignat, en el present cas no s'ha produït cap infracció de la normativa de protecció de dades de Caràcter Personal.*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Pel que fa als fets amb possible rellevància penal, de no existir les causes que contempla la Llei 19/1994, no resulta possible protegir les dades de caràcter personal que dels implicats, testimonis, pèrits, professionals i funcionaris, constin en la causa.

(...)

RESOLC,

PRIMER.- ARXIVAR la instància presentada pel senyor (...), en no resultar els fets denunciats constitutius de cap tipus d'infracció administrativa, en les que tingui competències aquesta administració, d'acord amb la fonamentació de l'informe jurídic que consta en la part expositiva del present decret."

3.- Per mitjà d'ofici de data 13/11/2017 es va requerir la Direcció General de la Policia (DGP) de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (PG-ME) per tal que informés sobre diverses qüestions relacionades amb els fets denunciats.

Per escrit de data 21/11/2017 la DGP va sol·licitar còpia de la denúncia i de la resta de documentació recopilada durant la fase d'informació prèvia, sol·licitud que va ser desestimada per ofici de data 23/11/2017 de l'Autoritat, per tenir aquesta fase caràcter reservat.

La DGP va respondre el requeriment d'informació a través d'escrit de data 11/12/2017, mitjançant el qual assenyalà el següent:

- "En data 14/06/2017 agents de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra (PG-ME) van identificar al senyor (...)per haver estat testimoni d'un accident de trànsit (explosió de la roda d'un camió amb afectació a vianants) i d'una possible baralla entre alguns dels vianants afectats i el conductor del camió.

En relació amb la garantia de la confidencialitat de les dades, la PG-ME tracta les dades de caràcter personal d'acord amb les previsions que s'estableixen, entre d'altres, a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, al Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre, que la desenvolupa, a l'Ordre IRP/435/2009, de 2 d'octubre, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats per la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior i d'acord amb la resta de normativa específica que pugui resultar aplicable al cas concret com la Llei d'Enjudiciament Criminal. En aquest sentit, doncs, la confidencialitat de les dades de caràcter personal resta sempre garantida i aquestes només es comunicaran als destinataris legalment previstos.

- En data 15-06-2017, el sergent de la PG-ME amb TIP (...), cap de l'Oficina d'Atenció al Ciutadà de la Comissaria de Districte de Sant Cugat del Vallès, va rebre una trucada del caporal de la Policia Local de Sant Cugat del Vallès amb TIP (...). En aquesta trucada es sol·licitaven les dades de filiació de les persones implicades en l'accident de trànsit esmentat anteriorment ja que aquestes identificacions havien estat efectuades per una dotació de la PG-ME. El motiu de la sol·licitud va ser per poder confeccionar un atestat policial sobre l'accident de trànsit.

El sergent TIP (...) va facilitar les dades de filiació de les persones identificades atès que les competències de trànsit dins del nucli urbà de Sant Cugat del Vallès corresponen a la Policia Local d'aquest municipi, tal i com s'estableix, entre d'altres, als articles 28.3 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, 11 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals o 7 del Reial Decret 339/1990, de 2 de març, pel qual

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

Les dades del senyor (...) que es van facilitar van ser les dades de afiliació: nom, cognoms, data i lloc de naixement, nom dels pares, DNI, adreça i telèfon.

- Des de la PG-ME només es comuniquen dades de caràcter personal a aquells tercers pels quals es té una habilitació normativa per a fer-ho. En aquest sentit, les cessions o comunicacions de dades personals que es realitzen són les previstes a l'Ordre IRP/435/2009, de 2 d'octubre.

- Conforme a l'establert, entre d'altres, a l'article 5.5 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, els membres de les forces i cossos de seguretat han de guardar rigorós secret respecte a totes les informacions que coneguin per raó o en ocasió de l'exercici de les seves funcions. D'aquesta manera, tots els membres de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i de les Polícies Locals han de mantenir la confidencialitat de les dades a les quals tinguin accés en l'àmbit de la seva activitat professional i només les podran i les hauran de comunicar a aquelles instàncies que estiguin normativament previstes. Aquest fet fa innecessari que s'hagués de realitzar la petició de confidencialitat indicada.

En relació amb la finalitat per la qual es van sol·licitar les dades del senyor (...) des de la Policia Local de Sant Cugat del Vallès, el motiu d'aquesta petició va ser la de confeccionar un atestat policial sobre l'accident de trànsit ocorregut el dia 14/06/2017 en una via urbana del municipi."

4.- També en el marc de la informació prèvia es va comprovar que l'Ajuntament de Sant Cugat és responsable del fitxer "Gestió Policia Local", que té com a finalitat "gestionar la policia local, registre de trucades, atestats, gestió denúncies, detencions, multes i sancions, expedients i registres propis", i el qual es troba inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, dependent d'aquesta Autoritat.

5.- En data 22/12/2017 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de Sant Cugat per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.k) en relació amb l'article 11, ambdós de la LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient a la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, Sra. (...). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada el 02/01/2018.

6.- L'Ajuntament de Sant Cugat va formular al·legacions a l'acord d'iniciació mitjançant escrit de 12/01/2018, les quals s'aborden en l'apartat 2n dels fonaments de dret. L'entitat imputada aportava amb el seu escrit documentació diversa.

7.- En vistes de les al·legacions formulades per l'Ajuntament, en data 21/03/2018 la instructora qui formula aquesta proposta va considerar necessari disposar l'obertura d'un període probatori, a fi de practicar la prova consistent en requerir l'Ajuntament de Sant Cugat per tal de dilucidar si en data 15/06/2017, quan les persones implicades en l'accident de trànsit i la baralla posterior ocorreguts a la via pública del municipi de Sant Cugat el 14/06/2017 van personar-se a les dependències de la Policia Local de l'Ajuntament a l'efecte de sol·licitar informació, se'ls va facilitar còpia de l'atestat que hauria elaborat dita policia, o si per contra les dades de contacte del testimoni es van facilitar d'una altra manera.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

8.- En data 10/04/2018 va tenir entrada al registre de l'Autoritat l'escrit de l'Ajuntament de Sant Cugat, en compliment de l'acord de prova, on manifestava que: *"(...) es tramet l'informe emès en data 26/03/2018, efectuat pel caporal (...), responsable de l'OAC de la Policia Local de Sant Cugat del Vallès, on consta que no es disposa de l'atestat, ja que l'incident ocorregut en data 14/06/2017, va ser atès per dotacions del cos de Mossos d'Esquadra i no pas per la Policia Local, que són els qui van prendre les dades de camp relatives a l'incident"*.

9.- En data 04/05/2018 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de Sant Cugat havia incorregut en una infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4, tots dos de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 04/05/2018, i es concedia un termini de 10 dies per formular alegacions.

10.- Per mitjà d'escrit de 17/05/2018 l'Ajuntament de Sant Cugat ha formulat alegacions a la proposta de resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

En data 14/06/2017 la persona aquí denunciant va ser testimoni d'un incident produït arran d'un accident ocorregut a la via pública de Sant Cugat del Vallès, que va derivar en una baralla entre les persones implicades, entre les quals hi havien diverses persones d'una mateixa família, les qui haurien patit ferides lleus. Amb posterioritat van acudir al lloc dels fets dos agents de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (MMEE), que van recollir el nom i cognoms, el núm. de telèfon i altres dades de l'aquí denunciant, com a testimoni dels fets.

L'endemà 15/06/2017, tres persones que formaven part de la família afectada en l'incident esmentat van acudir a les dependències de la Policia Local de l'Ajuntament de Sant Cugat, i un policia municipal va sol·licitar informació a l'OAC de MMEE de Sant Cugat, des d'on li van facilitar, entre d'altres dades, el nom i cognoms i telèfon de contacte de la persona testimoni i aquí denunciant, per tal que la Policia Local pogués confeccionar l'atestat policial corresponent. A continuació, des de la Policia Local de l'Ajuntament es van facilitar aquestes dades personals a les persones de la família afectada que havien acudit a les dependències. Aquesta comunicació de dades es va efectuar sense el consentiment de la persona afectada, l'aquí denunciant. Les dades facilitades mai no es van incorporar en un atestat de la Policia Local, atès que l'Ajuntament va manifestar que el dit atestat corresponia elaborar-lo al cos de Mossos d'Esquadra.

El mateix dia aquestes persones van trucar al número de telèfon mòbil de la persona aquí denunciant per preguntar-li quin seria el sentit del seu testimoniatge -entengui's, davant el Jutge corresponent quan fos cridat a testificar-, requerint-li amb insistència que manifestés si testificaria "a favor de la part de les víctimes o de l'empresa del camió", per considerar que en ser l'únic testimoni dels fets la seva declaració seria molt rellevant per al seu enjudiciament. A preguntes de l'aquí denunciant sobre com haurien obtingut el seu número de telèfon, les

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

persones que l'havien telefonat li van manifestar que la Policia Local de l'Ajuntament de Sant Cugat els l'havia facilitat. Davant això, l'aquí denunciante va formular una queixa davant l'Ajuntament, respecte la qual es dictà una resolució d'arxiu, mitjançant Decret de 27/07/2017.

Fonaments de Dret

1.- És d'aplicació al present procediment el previst a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC); així com al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- En el si d'aquest procediment sancionador l'Ajuntament de Sant Cugat va formular al·legacions davant l'acord d'iniciació i també ho ha fet davant la proposta de resolució. El primer escrit d'al·legacions ja fou analitzat en la proposta de resolució formulada per la persona instructora, si bé es considera procedent fer-hi una menció en la present resolució, atès que en les al·legacions formulades davant la proposta de resolució es reproduïen les formulades prèviament davant l'acord d'iniciació, afegint diversos matisos en vistes del contingut de la proposta. Tot seguit s'analitzen doncs el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1.- Sobre l'habilitació legal per comunicar les dades del testimoni a les persones interessades

En l'apartat 1r dels respectius escrits d'al·legacions formulades davant l'acord d'inici i la proposta, l'Ajuntament manifesta que la comunicació del nom i telèfon del testimoni de l'accident –aquí denunciante– a les persones interessades estaria habilitada per l'art. 7.1, darrer paràgraf, del Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles a motor (en endavant, RDLg 8/2004), el qual estableix el següent:

“La informació de interès contenida en los atestados e informes de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad encargadas de la vigilancia del tráfico que recojan las circunstancias del accidente podrá ser facilitada por éstas a petición de las partes afectadas, perjudicados o entidades aseguradoras, salvo en el caso en que las diligencias se hayan entregado a la autoridad judicial competente para conocer los hechos, en cuyo caso deberán solicitar dicha información a ésta”.

L'Ajuntament assenyala que aquest criteri sobre l'habilitació legal per a la comunicació de dades controvertida és també el seguit per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, exposat, entre d'altres, en els informes núm. 411/2010 i 639/2008.

En primer lloc, cal referir-se al precepte esgrimit per l'Ajuntament com a norma que habilitaria la comunicació de dades controvertida. El precepte esmentat (article 7) està ubicat en el capítol III del RDLg 8/2004, que porta per títol “*satisfacción de la indemnización en el ámbito del seguro obligatorio*”, i en particular el precepte esmentat regula les obligacions de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

l'asseguradora i del perjudicat. L'apartat 1r d'aquest article, on s'insereix el paràgraf que transcriu l'Ajuntament, ha estat introduït recentment per la Llei 35/2015, de 22 de setembre, de reforma del sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, que entre d'altres novetats ha introduït l'obligació de les persones perjudicades en un accident de trànsit (o els seus hereus) de sol·licitar a l'empresa asseguradora la indemnització corresponent pels danys soferts en l'accident de trànsit, amb caràcter previ a la interposició de la demanda judicial. És doncs en el marc d'aquesta finalitat (sol·licitar prèviament una indemnització a l'entitat asseguradora) que l'article 7.1 preveu que aquesta reclamació extrajudicial ha de contenir diversa informació, en concret, *"la identificación y los datos relevantes de quien o quienes reclamen, una declaración sobre las circunstancias del hecho, la identificación del vehículo y del conductor que hubiesen intervenido en la producción del mismo de ser conocidas, así como cuanta información médica asistencial o pericial o de cualquier otro tipo tengan en su poder que permita la cuantificación del daño"*. I a tal efecte, el mateix precepte preveu a continuació que les Forces i Cossos de Seguretat que recullin les circumstàncies de l'accident podran facilitar a les parts afectades, els perjudicats i les entitats asseguradores *"la información de interés contenida en los atestados e informes de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad"*.

En l'escrit d'al·legacions davant la proposta l'Ajuntament ha expressat la seva disconformitat amb aquesta interpretació de l'article 7.1 RDlg 8/2004, assenyalant que aquest precepte també *"dona cobertura a les reclamacions de perjudicis tant davant d'una asseguradora com davant del responsable directe dels fets"*. Doncs bé, deixant apuntat que tal interpretació, d'admetre's, no alteraria la qualificació dels fets com a constitutius d'infraacció, cal manifestar que la mera lectura del text íntegre del dit precepte no permet la interpretació que postula l'Ajuntament. En aquest sentit, és suficient remetre's a l'apartat 2n de l'article 7 RDlg 8/2004 – que segueix immediatament al paràgraf controvertit- el qual assenjala que: *"en el plazo de tres meses desde la recepción de la reclamación del perjudicado (...) el asegurador deberá presentar una oferta motivada de indemnización (...)"*. També és il·lustratiu l'apartat 8è de l'article 7, en el qual s'assenjala que: *"una vez presentada la oferta o la respuesta motivada, en caso de disconformidad (...) el perjudicado podrá bien acudir al procedimiento de mediación (...) o bien acudir a la vía jurisdiccional oportuna para la reclamación de los daños y perjuicios correspondientes. No se admitirán a trámite (...) las demandas en las que no se acompañen los documentos que acrediten la presentación de la reclamación al asegurador y la oferta o respuesta motivada, si se hubiera emitido por el asegurador"*. La dicció del precepte és clara quant al sentit que regula el procediment de reclamació extrajudicial previ que obligatòriament han de tramitar les persones perjudicades davant les entitats asseguradores, dins l'àmbit de l'assegurament obligatori i amb càrrec a l'assegurança de subscripció obligatòria, amb caràcter previ a la formulació d'una demanda civil.

Així doncs, als efectes d'exercir la reclamació extrajudicial esmentada davant la companyia asseguradora, les persones que han patit danys ocasionats per un vehicle a motor en un accident de trànsit tenen dret a accedir a la informació d'interès continguda en els atestats i informes de les Forces i Cossos de seguretat. Però és evident que per a la finalitat indicada (formular una reclamació extrajudicial davant la companyia asseguradora), resultava clarament impertinent facilitar a les persones afectades la identitat i telèfon de la persona qui simplement hi constava com a testimoni dels fets, i en cap cas com a presumpte responsable dels danys. Per tant, en base a la finalitat que es perseguia amb la recollida de les dades del

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

testimoni, i la que persegueix el precepte invocat per l'Ajuntament, la cessió de les dades de contacte del testimoni a les persones perjudicades resultava clarament innecessària, i per tant excessiva. Cal recordar en aquest punt que tot tractament de dades personals ha de ser respectuós amb el principi de qualitat de les dades previst a l'art. 4 de la LOPD, d'acord amb el qual no es poden tractar més dades de les que siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb la finalitat prevista.

D'altra banda, en fase de prova l'Ajuntament ha manifestat que la Policia Local no va elaborar cap atestat, per la qual cosa el precepte invocat per l'Ajuntament encara resultava menys aplicable, doncs aquest es refereix a l'accés per part dels perjudicats a la informació continguda en els atestats i informes de les Forces i Cossos de Seguretat. Val a dir, com afegitò, que la comunicació de dades personals efectuada en els termes en què es produí (sense que estiguessin formalment incloses en un atestat policial i l'endemà de l'incident), encara ofereix menys garanties per a la protecció de dades.

Sobre el motiu pel qual s'hauria efectuat la comunicació de dades controvertida, la persona denunciant manifestà que, en comparèixer davant la Policia Local després d'haver rebut la trucada de les persones perjudicades en què se'l cominava a indicar quin seria el sentit del seu testimoni, la Policia Local li explicà que les persones afectades *"volien anar al Jutjat a presentar una denúncia, però no sabien a qui denunciar, i només tenien la matrícula del camió, i per aquest motiu els ha donat tota la informació"*. Davant això, és suficient assenyalar que les persones perjudicades no necessitaven les dades del testimoni per presentar la denúncia esmentada al Jutjat corresponent.

Pel que fa als informes de l'AEPD citats per l'Ajuntament, en aquests s'aborda la consulta referent a l'adequació a dret de la transmissió, per part de la Policia local als particulars interessats o els seus representants legals, de còpia dels atestats realitzats i de les dades contingudes en les diligències practicades arran d'un accident de circulació. En ambdós informes es considera legítima la comunicació de dades, la qual però es vincula en tot moment a la finalitat que assenyala el precepte i que ja s'ha indicat, és a dir, que els perjudicats puguin accedir a les dades necessàries per exercir l'acció corresponent contra la companyia asseguradora del presumpte responsable.

En efecte, l'AEPD assenyala que la comunicació de dades corresponent trobaria la seva legitimació en l'article 76 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte de l'assegurança, que estableix que: *"el perjudicado o sus herederos tendrán acción directa contra el asegurador para exigirle el cumplimiento de la obligación de indemnizar (...)"*, i en l'article 7.1 del RDLg 8/2004, i transcriu la part de l'article que es refereix a idèntica qüestió, per acabar conclouent que: *"(...) cabe considerar que la comunicación a la que se refiere la consulta se encontraría habilitada por lo dispuesto en el artículo 11.2.a de la LOPD sin precisar el consentimiento del afectado, dado que existen dos normas con rango de Ley que dan cobertura al acceso por el particular a los datos necesarios para exigir, mediante el ejercicio de una acción directa, el abono de la indemnización que proceda"*. Així mateix, l'AEPD considera que aquestes comunicacions de dades també estarien emparades per l'art. 11.2.c LOPD en base a la consideració que: *"(...) (con) la producción del siniestro, se genera una relación jurídica entre la compañía aseguradora del causante del daño y el perjudicado, de la que, de una parte, resulta la obligación de aquella de pagar la indemnización derivada de los"*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

daños causados por el siniestro y de otra, otorga al perjudicado una acción directa contra la compañía aseguradora para exigir el pago de dicha indemnización (...)". L'informe de l'AEPD també ve referit, doncs, a l'accés per part dels perjudicats a les dades necessàries per exercir l'acció corresponent contra la companyia asseguradora del presumpte responsable de l'accident de trànsit.

En l'informe 411/2010 de l'AEPD també s'assenyala que per tal de determinar quines dades es poden comunicar *"habrá de estar al caso concreto, teniendo en cuenta el principio de proporcionalidad recogido en el artículo 4 de la Ley Orgánica 15/1999 (...) Quiere ello decir, que la comunicación de datos deberá limitarse a los datos que sean necesarios, en cada caso, en relación con las finalidades que, como se ha señalado en la primera parte de este informe, justifican y habilitan dicha comunicación (...)*". La finalitat pretesa que també s'indica en aquest informe és igualment la de proporcionar als perjudicats l'accés a les dades necessàries per exercir l'acció corresponent contra la companyia asseguradora del presumpte responsable de l'accident de trànsit. Doncs bé, tal com s'ha assenyalat, la comunicació als eventuais perjudicats (en l'accident de trànsit o en la baralla posterior) del núm. de telèfon de contacte del testimoni dels fets resultava clarament innecessari –per impertinent-, i, per tant, contrari a l'article 4 de la LOPD.

En conclusió, el criteri exposat de l'AEPD en els referits informes no contradiu el criteri d'aquesta Autoritat que aquí es manté.

2.2.- Sobre la concurrència d'interès legítim de les persones sol·licitants de les dades del testimoni.

Seguidament, l'Ajuntament manifesta en l'apartat segon del seu escrit d'al·legacions que: *"(...) l'accés que permet el citat article 7.1 del RDL 8/2004 té la seva raó de ser en l'existència d'un interès legítim del sol·licitant, que neix de la seva condició d'implicat en l'accident o incident de trànsit recollit en l'atestat o informe policial en el que consten les dades dels intervinents, asseguradores i testimonis"*. A continuació del seu escrit l'Ajuntament es refereix a la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de data 24/11/2011 (en endavant, STJUE), que va declarar l'efecte directe de l'article 7.f), de la Directiva 95/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, i finalment transcriu part de l'informe jurídic núm. 115/2012 de l'AEPD, referit a la sentència i l'article esmentats.

D'acord amb l'art. 7.f) de la Directiva 95/46/CE, es considera legítima la comunicació de dades -sense el consentiment de les persones afectades- quan aquesta és necessària per satisfer un interès legítim del responsable del tractament o del cessionari. Aquest precepte estableix dos requisits acumulatius per tal que un tractament de dades sigui lícit des d'aquesta perspectiva, que són: 1) que aquest tractament de dades personals sigui necessari per a la satisfacció de l'interès legítim perseguit pel responsable del tractament o pel tercer o tercers a qui es comuniquen les dades, i 2) que no prevalguin els drets i llibertats fonamentals de l'interessat.

Pel que fa al primer requisit, tal com s'ha indicat en el fonament de dret anterior, es considera que l'accés per part de les persones afectades al nom, cognom i núm. de telèfon del testimoni, no eren dades necessàries per formular la corresponent reclamació indemnitzatòria

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

davant l'entitat asseguradora del camió. Així doncs, la no-concurrencia del primer requisit ja faria innecessari acudir al segon requisit, relatiu a la no prevalença de l'interès o dels drets i llibertats de l'interessat. En tot cas, no està de més advertir que, tant el TJUE com el Tribunal Suprem manifesten en les respectives sentències (aquest darrer en la Sentència de data 08/02/2012 dictada en el marc del recurs de cassació núm. 23/2008, on es plantejà la qüestió prejudicial de la que porta causa la STJUE esmentada) que tal judici exigeix una ponderació dels drets i interessos en conflicte que haurà de tenir en compte les circumstàncies concretes de cada cas. Així mateix, el TJUE admet que siguin els Estats membres el qui, d'acord amb el marge d'apreciació que els confereix l'article 5 de la Directiva 95/46/CE, estableixin els principis que han de regir tal ponderació.

Doncs bé, si tenim en compte el triple judici de proporcionalitat establert per la doctrina jurisprudencial del Tribunal Constitucional davant drets fonamentals en conflicte -segons el qual per saber si una mesura és proporcionada és necessari efectuar un triple judici: de necessitat, d'adequació, i de proporcionalitat en sentit estricte-, la ponderació dels drets i interessos en conflicte porta a considerar il·lícita la comunicació de dades del testimoni efectuada per la Policia Local -sense el consentiment d'aquell-, i això perquè es considera que el dret fonamental a la protecció de dades d'aquesta persona no es pot vulnerar per les suposades exigències derivades del dret d'accés a l'atestat per part de les persones implicades en un accident a l'efecte de formular la sol·licitud d'indemnització davant la companyia asseguradora del vehicle implicat en l'accident de trànsit. Això, sens perjudici d'insistir en el fet que les dades comunicades no figuraven en cap atestat de la Policia Local. Així, la Policia local bé podria haver facilitat la informació continguda en l'atestat -un cop l'haguessin elaborat- relativa a les circumstàncies de l'accident de trànsit, ometent les dades personals del testimoni. I en qualsevol cas, si considerava rellevant comunicar la dada del testimoni, prèviament la Policia Local podria haver informat a aquest de la possibilitat de comunicar les seves dades als perjudicats, als efectes que el dit testimoni pogués exercir els seus drets, entre ells el d'oposició al tractament esmentat.

A la mateixa conclusió s'arriba si la sol·licitud d'accés a les dades del testimoni s'hagués efectuat amb la finalitat de valorar la possible responsabilitat penal arran les lesions ocasionades a les persones que van intervenir en la baralla que prosseguí a l'accident de trànsit. En aquest cas, i deixant de banda que no seria aplicable l'art. 7.1 del RDLg 8/2004, cal tenir en compte que el contacte de les parts implicades en uns fets amb possible rellevància penal amb els testimonis d'aquests fets, podria afectar la necessària objectivitat que requereix la seva declaració posterior. En aquest sentit, encara que no resulti aplicable al cas (si més no en el moment en què es produí la comunicació de dades denunciada), cal tenir en compte a efectes il·lustratius l'art. 435 de la Llei d'Enjudiciament Criminal (LECrím), el qual preveu que: *"los testigos declararán separada y secretamente a presencia del Juez instructor y del Secretario"*, com també l'art. 704 LECrím, que estableix que: *"Los testigos que hayan de declarar en el juicio oral permanecerán, hasta que sean llamados a prestar sus declaraciones, en un local a propósito, sin comunicación con los que ya hubiesen declarado ni con otra persona"*. D'altra manera, la finalitat perseguida amb aquests preceptes de la LECrím (que podrien resultar aplicables en un eventual judici penal) podria quedar desvirtuada fàcilment si es permetés una comunicació prèvia entre el testimoni i les persones implicades en els fets amb possible rellevància penal.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

D'altra banda, no es pot oblidar que el dret a la protecció de dades també permet la protecció d'altres drets fonamentals de les persones físiques. En aquest sentit, es considera que la possible rellevància penal dels fets feia necessari extremar les mesures tendents a garantir la seguretat del testimoni. És evident que si les persones afectades van sol·licitar el número de telèfon del testimoni era per posar-se en contacte amb aquesta persona. Per tant, la trucada que va rebre el testimoni –aquí denunciant– de les persones afectades era quelcom esperable. Per això, i tenint en compte que els fets que aquell presencià podien tenir rellevància penal, resulta evident la im procedència de revelar les dades del contacte del testimoni sense el seu consentiment.

Pel que fa al règim d'accés i a aquesta ponderació de drets necessària, també cal tenir en compte l'art. 24.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC), el qual també es refereix a la necessària ponderació dels drets en conflicte, i s'indica expressament que a tal efecte caldrà valorar el fet que l'accés pugui afectar la seguretat de les persones, com segueix:

“Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

(...)

d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.”

Seguint amb la LTC, per portar a terme la ponderació dels drets en conflicte previst en aquest art. 24.2 LTC esdevé necessari donar prèviament audiència a la persona afectada per tal que eventualment pugui oposar-se al tractament. Així ho preveu l'art. 31.1 LTC quan assenyala que: *“Si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, d'acord amb el que estableix aquesta llei, en el cas que els possibles afectats estiguin identificats o siguin fàcilment identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, i tenen un termini de deu dies per a presentar al·legacions si aquestes poden resultar determinants del sentit de la resolució.”*

Així les coses, ni l'art. 7.f) de la Directiva 95/46/CE ni l'art. 24.2 LTC no habilitaven la cessió de dades aquí controvertida, sense el consentiment de la persona afectada.

En base a tot l'exposat en aquest fonament de dret, procedeix rebutjar les al·legacions de l'Ajuntament.

3.- En relació als fets descrits a l'apartat de fets provats, cal acudir a l'art. 11 de la LOPD, el qual determina el següent:

“Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.”

L'apartat 2 de l'article 11 de la LOPD preveu que el consentiment que exigeix l'apartat 1 no és necessari en diversos supòsits, entre els quals figuren els següents:

“a) Quan la cessió està autoritzada en una llei.

b) (...)

c) Quan el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers. En aquest cas, la comunicació només és legítima quan es limiti a la finalitat que la justifiqui.”

Doncs bé, tal com indicava la persona instructora a la proposta, durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament que la comunicació de dades es va efectuar sense el consentiment de la persona afectada, ni la concurrència d'una habilitació legal (art. 11.2.a LOPD) ni cap altre dels supòsits autoritzats per l'art. 11.2 de la LOPD, la qual cosa és constitutiu de la infracció greu prevista a l'article 44.3.k) de la LOPD, que tipifica com a tal:

“k) La comunicació o cessió de les dades de caràcter personal sense comptar amb legitimitació per a això en els termes que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries de desplegament, llevat que aquesta sigui constitutiva d'infracció molt greu.”

Val a dir que en la tramitació d'aquest procediment s'ha tingut en compte l'eventual aplicació al cas present del previst al Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (RGPD). I a resultes d'aquesta anàlisi es conclou que l'eventual aplicació del RGPD no alteraria la qualificació jurídica que aquí es fa, i en concret no afavoriria al responsable del tractament.

4.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que, quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. No obstant això, la infracció que aquí es declara es tractaria d'un fet ja consumat, motiu pel qual no procedeix requerir l'adopció de mesures correctores.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès ha comès una infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4, ambdós de la LOPD, sense que procedeixi requerir l'adopció de mesures correctores, per les raons indicades al fonament de dret 4t.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord 3r del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23/06/2006.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la LPAC o bé podeu interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspèn timer cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de la LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)